

רמב"ם הלכות תפילה פרק י
הלכה א / מי שהתפלל ולא כיון את לבו
יחזור ויתפלל בכוונה, ואם כיון את לבו
בברכה ראשונה שוב אינו צריך...

רמב"ם הלכות תפילה פרק ד
הלכה א / חמשה דברים מעכבין את התפלה
אע"פ שהגיע זמנה: טהרת ידיים, וכיסוי הערוה,
וטהרת מקום תפלה, ודברים החופזים אותו,
וכוונת הלב.

הלכה טו / כוונת הלב כיצד? כל תפלה שאינה
בכוונה אינה תפלה, ואם התפלל בלא כוונה
חוזר ומתפלל בכוונה, מצא דעתו משובשת ולבו
טרוד אסור לו להתפלל עד שתתיישב דעתו,
לפיכך הבא מן הדרך והוא עיף או מיצר אסור
לו להתפלל עד שתתיישב דעתו, אמרו חכמים
ישהה שלשה ימים עד שינוח ותתקרב דעתו
ואח"כ יתפלל.

הלכה טז / כיצד היא הכוונה? שיפנה את לבו
מכל המחשבות ויראה עצמו כאילו הוא עומד
לפני השכינה.